

**UCHWAŁA NR XXXIII/298/2026
RADY MIEJSKIEJ W SULEJOWIE**

z dnia 30 marca 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Sulejowie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, poz. 1436) w zw. z art. 229 pkt 3, art. 237 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. 2025 r. poz. 1691) Rada Miejska w Sulejowie uchwala, co następuje:

§ 1. Po zapoznaniu się z wynikami postępowania przeprowadzonego przez Komisję skarg, wniosków i petycji, postanawia się uznać za bezzasadną skargę z dnia 6 lutego 2026 r. na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sulejowie z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Sulejowie

Rafał Kulbat

*Bez rozprawy:
rada. [signature]*

Uzasadnienie

W dniu 6.02.2026r. do Rady Miejskiej w Sulejowie wpłynęła skarga Pana Z . S . na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sulejowie.

Na posiedzeniach w dniach 18.02.2026 r. oraz 23.02.2026 r. Komisja skarg, wniosków i petycji zapoznała się ze skargą Pana Z . S . oraz z wyjaśnieniami złożonymi przez Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sulejowie, w których wskazano co następuje:

Zarzuty zawarte w piśmie, jakoby Dyrektor oraz pracownicy MOPS działali wspólnie i w porozumieniu z rażącym naruszeniem prawa, niedopełnieniem obowiązków służbowych, a także z zamiarem narażenia Skarżącego na utratę zdrowia lub życia, są bezpodstawne i nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonej dokumentacji ani w stanie faktycznym sprawy. Dyrektor Ośrodka realizuje swoje obowiązki zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w szczególności ustawą o pomocy społecznej oraz przepisami wykonawczymi.

Skarżący w miesiącu styczniu złożył łącznie 15 wniosków o udzielenie pomocy finansowej, w tym o sfinansowanie leczenia w ramach prywatnych wizyt lekarskich (neurolog, reumatolog, ortopeda, okulista, operacji oraz rehabilitacji złamanej ręki i nogi). W każdym przypadku był wzywany do przedłożenia dokumentów potwierdzających brak możliwości skorzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia.

Do chwili obecnej Skarżący mimo upływu już terminu nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających, że wskazane świadczenia nie mogą zostać zrealizowane w ramach NFZ. Jednocześnie oświadcza, że nie zamierza korzystać z leczenia finansowanego ze środków publicznych i oczekuje finansowania wizyt prywatnych. Podkreślić należy, że MOPS nie ma podstaw prawnych do finansowania prywatnych świadczeń medycznych w sytuacji, gdy osoba ma możliwość skorzystania z leczenia w ramach powszechnego systemu ochrony zdrowia. Również dochód Skarżącego przekracza kryterium dochodowe określone w ustawie o pomocy społecznej, co dodatkowo ogranicza możliwość przyznania świadczeń pieniężnych w oczekiwanym przez niego zakresie.

Wskazać należy, że Skarżący każdorazowo wnosi odwołania od decyzji Burmistrza do Samorządowe Kolegium Odwoławcze, które we wszystkich dotychczas rozpatrywanych sprawach utrzymało decyzje Burmistrza w mocy. Następnie Skarżący składa skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego, które każdorazowo skargi oddalają. Powyższe potwierdza prawidłowość podejmowanych przez organ rozstrzygnięć. Żadna z łącznie około kilkuset decyzji nie została uchylona co tylko potwierdza, że MOPS prowadził postępowania w sposób rzetelny, dokładny, merytoryczny, nie kierując się subiektywnymi pobudkami. Zarzut dotyczący rzekomego „zorganizowanego działania grupy pracowników”, „mataczenia” czy popełniania przestępstw jest całkowicie bezpodstawny i nieoparty żadnymi dowodami.

Biorąc powyższe pod uwagę Rada Miejska w Sulejowie uznała skargę za bezzasadną.

Stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Sulejowie informuje, że w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego"